

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. II. Christo in horto sanguinem & aquam sudanti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

stitudine; vt nulla iam mihi voluptas,
extra lachrymas cælo natas, cælo re-
ponendas.

CAPVT. II.

*Christo in horto sanguinem &
aquam sudanti.*

OLIM canebat Sponsa; Dilectus ^{Cant. 6.}
meus descendit in hortum suum ad
areolam aromatum, vt pascatur in hortis,
& lilia colligat. Ego dilecto meo, & dile-
ctus meus mihi, qui pa citur inter lilia. Et
antè illam Sponsus, ^{Cant. 5.} Veni in hortum
meum soror mea Sponsa, messui myrrham
meam cum aromatibus meis: comedi fa-
uum cum melle meo, bibi vinum meum
cum lacte meo: comedite amici & bibite,
& inebriamini carissimi. Mutata nunc
rerum facies. Nullæ aromatum a-
reolæ, nullus qui colligat lilia. Nisi
fortè pro areola aream speremus
aromatum, cum diffluerent tam-
I 2 quam

Handwritten notes in the right margin, including 'Cant. 6.' and 'Cant. 5.'

quam torrentes, lateq; rigarent hortum myrrhei sudores. Cùm steriles natarent campi purpureis fluminibus dilecti mei. Cùm nusquam lilia, mellanusquam, quæ legeret dilectus meus; vinea procul, & quidquid vinum sapit. Quamquã quæ vniquam fuit area odoratiore imbre perpluta, cùm nataret in lacrymarum suarum balneis dilectus meus, cùm sudoribus cingeretur tamquã stagno, cùm sanguine nauigaret, tamquam flumine? qui horti rore fœcundiore irrorati, imbre fertiliore rigati, flumine vberiore perfusi? quæ lilia siue lacrymarum candida, siue sudotis lutea, siue sanguinis purpurea, vilo vniquam tempore collecta fragratiora.

Cant. Vt verè hic liceat dicere, *Dilectus meus*
6. *mibi, qui pascitur inter lilia: siue lacrymarum in castitatis testationem candida; siue sudorum in mortificationis signationem lutea; siue sanguinis in charitatis symbolum purpurea. Quam bene*

bene pasci batur, cum & lachrymas
 suas, sudorem suum, sanguinem suum
 ipse biberet? poterat nobilioribus
 pasci? melioribus potari? poterat pre-
 stantioribus irrigari? fecundioribus
 circumstagnari? vt verè dixerim, hor- *Cant.*
tus conclusus, dilectus meus mihi, hor- *4.*
tus conclusus, firmissimus lacrymarum,
 sudorum, sanguinis fluminibus cin-
 ctus: *fons signatus dilectus meus*; ocu-
 lis, potis, venis scaturiens, *Emissiones*
tua paradisi malorum punicorum cum
pomorum fructibus, cypri, cum nardo, nar-
du & crocus, fistula & cinnamomum cum
uniuersis lignis Libani: myrrha & aloë
cum omnibus primis vnguentis. Fons hor-
torum, puteus aquarum viuentium. Quæ
 vniquam emissiones nobiliore fue-
 runt purpura signatæ, quæ theatra
 odoratiore nardo, croco; cinnamo-
 mo, myrrha & aloë maduerunt? quæ
 aromata fuderunt odorum diuites
 Arabes, quæ Indi, Oriens que totus,
 pigmentis dilecti mei suauiora? non

fontes hic, non putei aquarum viuentium, quibus & viridantia virginum prata, & Confessorum pinguis pascua, & Martyrum purpuratæ vineæ, æterno vernēt autumnenturq; incremento? non fontes, aquarumque viuentium putei, quibus æternum & virgines floreat & fructescant Confessores, & roborentur

Cant. Martyres? vt iure in clamem, *Surge Aquilo & veni Auster, perfla hortum meum, & fluant aromata illius.* Vt odore perfletur hæc amans anima; odoribus recreetur quæ amore languet; roborenturq; prostratæ & emedullatæ amoribus vires.

Perfla hortum animæ meæ tribulis adhuc & sentibus plenum; vt quidquid noxium tollas, quidquid inamœnum denubas; quidquid lapidosum deruderis; quidquid sterile fecundes. Non tu me prior amor meus inuitasti ad myrrham, ad aromata, ad fauam, ad mella, ad lac & vi-

num?

num? verè fasciculus myrthæ in hor-
to hoc factus es mihi; mœroribus
plena fluxerunt aromata tua permi-
sta melle, lacte, vino. Quid reliquum
nisi vt comedam & bibam inuitatu
tuo; & inebrier ab vbertate vineæ, &
torcularis tui? quid vsque & vsque
ludis animæ? propius res tentanda
est. Erigere, & vide prostratum, amo-
risq; te claua, herculea longè validio-
re, illisum terræ dilectum tuum. In-
tuerè lachrymis, sudoribus, sanguine
innatantem: vt non satis sit imma-
duisse corpore, nisi & vestes & terra
natet. Si hoc non est amare, quid est
amare? tacerem si liqueceret lacry-
mis, si sudoribus languesceret; sed
cum videam desiderio salutis, amo-
risque mei, sanguine diffluere non
meritò in commiserantium & ad-
mirantium prorumpam voces,

*Sanguineus sudor cur totos imbricat ar-
dus?*

I 4 Anne

200 CAROLI SCRIBANI

Anne mihi ut sudor sanguinolentus
eat?

Aut quid vis faciam post sanguineos tor-
rentes?

Vt discam vitæ prodigus esse mea?

Tu lachrymis toto complutus sanguine sta-
bis,

Sanguineo immeritas imbre rigante
genas?

Et mihi stent lachrymæ, nec fundent flu-
mina terris?

Aut oculus lachrymas combibet ipse
suas?

Quin magis iste oculus fiat de flumine flu-
men,

Imprecor, eque meis nunc lachrymis la-
chryma.

Currite sanguinea & lachrymarum flu-
mina, mœsta ut

Sanguineque & lachrymas pocula mista
bibam.

Vtque ego tam dura si sim ceruice, cruorem
Quæ neget. hæc mihi pro sanguine det
lachrymas.

Quid-

Quidnam hec ad tantam faciant scelus
extinguendum?

Flumina quid possint? res leuis est la-
chryma.

Itroculi, densos lachrymarum fundite a-
ceruos,

Luctibus his nostris conuenit iste dolor.

Et pro fluminibus gelidas dffundite ru-
pes.

Saxa volent oculis, saxeus hic dolor
est;

Et chalybem fundant, quis si quid durior
illo est.

Paruum est è duro robore secta dare.

Funde anima ingenti Steropum fabricata
camino,

In tam præduro vulnere nil satis est.

Verùm quid saxeas imprecor chaly-
beasque lachrymas, aut terreor pur-
pureis hisce dilecti mei fontibus, flu-
minibusque, quasi in terrorem flu-
xerint? fluxerunt in medelam, in a-
morem. Sanè amor protrusit, nec ab
alio quàm ab amico amore manat.

hæc purpura lacrymis tincta: vt me-
riò in clarem:

*Felix ô nim: ùm lacrymarum & sanguinis
aquor.*

*Felix permistum sanguineq; & lacry-
mis.*

*Felix ô mihi sanguine pragrauidum tor-
cular;*

*Innocuo sudans sanguine, Christe, tuo.
Felix illa raris lacrymarum qua innatas
yndis,*

Sanguineo felix equore mersa tuo.

*Felix illa dies qua sanguinis aquora sun-
det,*

*Felix qua in lacrymas se dabit aquo-
reas.*

*Felix qua Christi de sanguine balnea stru-
xit;*

*Quaq; meis lacrymis aquora narra vi-
det.*

*Balnea desudent, æternent aquora cur-
su:*

*Et modo sint aquor, balnea qua flu-
rant.*

Aequor

Aequior vt aternum sudantia balnea iun-
gat.

Balneaq; aternent aquora iuncta sibi.

Elix o nimiam qui balnea & aquora mi-
sceat.

Qui vita mortem, sanguine qui lacry-
mas.

Nos lacrymis, Christus delicta cruore pia-
bit?

O liceat scelus hoc sanguine depluere!

O liceat miscere tuo mihi sanguine vi-
tam!

O liceat lacrymas iungere Christi tuis!

Ite mea lacryma, quando miscbimur am-
bo?

Sanguine quando tuo, sanguine quan-
do meo?

Quando o amor meus? verum v-
bi sunt amoris mei lachrymae? & vos
quid cessatis oculi: obfirmatis o ni-
miam! venis, nouercales reserare si-
nus; e quibus densis suspiriis densio-
res incumbant lachrymae? vbi tam-
quam vomere proscissae, sulcatae genae

Handwritten marginal notes in a cursive script, likely a library or ownership stamp, partially obscured by the book's binding.

fletibus? vbi imber è vitrea hac nube protrusus? dura glacies! si nõ solueris ad has flammæ, ad hos radios, ad cuius ignes Solemque mitesces? vbi salebrosi torrentes pectoris tunctionibus excussi? aut obduruisti ad hæc exempla Caucaſo durior? etiam leænæ, tigridi, crocodilo, suæ fluunt lachrymæ: quis exsiccauit tuas? vbi profuturis mœroribus sudores excussi? vbi amore colati? vbi dolorum impetu salientes? vbi suauis amoris impulsu profluentes? vt non occultantur, sed & singula peccantia membra mœrorem amoremque testentur. Sanguinem quis speret? si non excutit amor lachrymas, elicitque sudores; quis spondeat sanguinem? facile nubes pluunt, & glaciem solvere non magnum. Quid aliud oculi? ostia fluminum laxare, fontiumque siphones, nec arduum nec nouum. Venis non dicam exsudare, aut depluere, sed deuomere sanguinem, magnum,

magnum, & nullis retrò seculis au-
ditum. Posse amorem quod faciat
nouacula, quis credat? chalybe hic
opus est, non ferro. Et fortior amor
est, qui nō vnā soluit in medelam,
sed totas deuomit venas. ô si liceat!
concede qui solus potes amor. Men-
tor, si non discissa nube pluant la-
chrymæ; si non omnibus ostiis fluat
sudor; si non deructēt venæ sangui-
nem; si non ad eò innatem lacrymis,
sudore, sanguine; si non purpurea
hac totus lauer vnda; si non erumpat
quidquid clausum venis; si non dis-
cussis diffractisque obicibus, exiliat
indignabundum ad carceres suos
cor ipsum, iungendum dilecto suo,
amori meo.

Quid mihi cum hac vita? viuam
tibi amor meus. Iungar tibi. Nolo la-
chrymas, sudorem, sanguinem que,
nisi tibi. Tibi oculorum saliant fon-
tes; tibi fluant sudorum riui, tibi san-
guinum referentur ostia, vt non tan-
tum

tum

tum tua, sed & purpura nates meae;
 nec vno satiatus tepescas balneo tuo
 sed laueris meo. Quam benè iun-
 ctus amor meus est humanæ carni;
 tam benè lachrimæ, sudores, san-
 guis moerentis, pœnitentis, aman-
 tis animæ huius lachrymis, sudo-
 ribus, sanguini iungentur dilecti
 mei. Beatæ vestes sanguine amoris
 mei madidæ! quis me mutabit in il-
 las, vt cælesti hac tingar purpura? be-
 ata terra dilecti mei sanguine rigata!
 quis me felici transmutatione con-
 uertet in illam, vt bibam bibula iam
 terra, & satier, & inebrier purpureis
 dilecti mei fontibus? ð liceat! q̄ for-
 tunata cubatione substernar dilecto
 meo? quàm auidè excipiã quidquid
 hic pluitur, funditur, erogatur? nihil
 opus terra aut vestibus: vtriusque vi-
 ces obibit hoc pectus; haurietq̄; da-
 bitq̄; lacrymas, sudorem, sanguinè,
 amoris fontibus fluentem. Non ex-
 horrescitis cælum, terra, maria; aut
 statis

statis
 usque
 sui la
 Vidist
 retrax
 nus hi
 lachry
 quam
 teneb
 cti?

Ve
 non
 cui ab
 guis,
 chaly
 imm
 nam
 mibi
 bus
 Non
 mer
 qua
 sang
 nis

Etis sedib⁹ vestris? & tu tellus quo-
 usque non subduxisti te conditoris
 tui lachrymis, sudoribus, sanguini?
 Vidisti hæc Sol, nec erubescens
 retraxisti radios pudore suffusos? p-
 nus hic sternitur, qui te creavit De⁹.
 lachrymis, sudore, sanguine tam-
 quam flumine lotus; nec condeis
 tenebris, aut non renascituræ no-
 di?

Verùm quid queror de vobis? cur
 non magis accuso meipsum? nam
 cui alteri quàm mihi fluxit hic san-
 guis, sudores, lacrymæ? & durior ego
 chalybe, rupibusque durior stabo
 immotus? agnosco crimen. Nec pœ-
 nam deprecor. Sit hæc tamen pœna
 mihi, vt disruptis mœrore visceri-
 bus totus profundar amori meo.
 Non quero cælum, non gaudia, nec
 mereor. Dolorem precor; vt scissis
 quaqua venis, mixtoque sudoribus
 sanguine, lacrymisq; offensi numi-
 nis mœrorem tester, cùm amorem

non

non possim. ò si hunc possem! sin mi-
 nis, optati tamen & tot votis desi-
 derati, supplici prece, amoris deprom-
 mam vota. Ibunt hæc vicaria amoris
 mei. Quis scit, an non ad hæc liba-
 mina misericordia motus amor me-
 us accurrat, & cadat super collum
 meum; osculeturque me osculo oris
 sui; induatque me annulo & stola pri-
 ma, occidatque vitulum saginatum,
 vt epulemur in symphonia & choro;
 viamque non mercenarius, sed fi-
 lius, in domo patris mei: & qui vixit
 filiquis antè pastus, admoueat men-
 sis amoris mei; in quibus bibam vi-
 num inebrians; amoris vinea natum,
 torcularibus desudatum; æternitatis
 fortunatissimis cellis depromptum;
 amorisque ad eò manibus tempera-
 tum, propinatum: cum ipse transiēs
 ministrabit decumbentibus, propi-
 nabitque pocula ex vino condito, & mille-
 stum malorum granatorum suorum, ca-
 ritatis purpura hilarescentia, nobili
 ceule-

Cant.
 2.

ceulemate coronata, *Cant.*
& bibite, & inebriamini carissimi? For- 5.
 tanata ebrietas, qua, cùm descendisset in hortum suum, captus dilectus meus, munificentissima dextera sua referatis cellis promis, lacrymarum, sudorum, sanguinumq; profudit vina. *Inebriamini carissimi.* Nam & ille vino suo, procumbit ebrius.

O si in hac prodiga ebrietate sua, inclamet animæ meæ, *propere amica Cant.*
mea, colūba mea, formosa mea, vino meo 2.
 inebriata, balneo lota, purpura vestita. Addatque, *Surge amica mea, speciosa mea & veni.* Audiamq; amicam illam mihi vocem, *Vox turturis audita est in terra nostra; vineæ florentes dederūt odorem suum.* Ut turturis animæ meæ dolentis ac pœnitentis vox audiatur à te; vineaque mea manibus tuis cōfita, lachrymis, sudore, sanguineque rigata, donet odorem suavitatis: quo illectus audiam illud benevolentiae tuæ. *Vulnerasti cor meum soror mea spon-* *Cant.*
sa, &

offi Seraphim
 Cantus
 of 11. 11. 11. 11

sa, vulnerasti cor meum in vno oculorum
 tuorum, & in vno crine collæ. Potue
 runt alii in vtroque, & in vniuersa
 structura capillaturæ suæ, quas inno
 centia iam inde à teneris maritauit
 tibi; me solæ Magdalena tuæ, Publi
 cani tui lachrymæ iunxerunt tibi.
 Cum quibus si introduxeris me in
 cellam tuam vinariam, beatus: &
 quotquot post naufragum portum
 currunt in odorem vnguentorum
 tuorum, fulciant me floribus, super
 me malis, quia amore languo. Perennem
 æternum ille languor, vt æternum
 inebrier hoc vino, amoris mei me
 nibus pocillatus.

Cant. 2

CAPVT III.

*Christo columna alligato, fla
 gris conciso.*

HACTENVS flumina, nunc etiam
 lacrymarum & sanguinum de
 precor